

ВСТУП

Імперативна правова норма передбачає неможливість обмеження права особи на свободу й особисту недоторканність, окрім як у випадках та порядку, передбачених законом. Право кожної особи на свободу й особисту недоторканність передбачає, зокрема, й Конституція України. Будь-яка людина може бути заарештована чи триматися під вартою тільки на основі обґрунтованого рішення суду та на підставах і в порядку, передбачених законом. Позбавлення або обмеження волі особи за відсутності законних підстав або з порушенням встановленого процесуальним законодавством порядку, у процесі здійснення судочинства, не лише шкодять інтересам правосуддя, але й посягають на закріплену в Конституції України свободу й особисту недоторканність людини. А відповідно до ст. 29 Загальної декларації прав людини при реалізації своїх прав і свобод кожна особа може піддаватися лише таким обмеженням, які встановлені законом виключно з метою забезпечення належного визнання і поваги прав і свобод інших та забезпечення справедливих вимог моралі, громадського порядку і загального добробуту.

Втручання держави шляхом застосування заходів примусового характеру у приватне життя осіб заради захисту інших своїх громадян, а точніше їхніх прав, свобод та законних інтересів, не є порушенням Конституції України чи Загальної декларації прав людини, навпаки, виступає однією з гарантій їхніх прав і свобод. Норма, передбачена ст. 371 Кримінального кодексу України (далі – КК України), охороняє суспільні відносини щодо охорони встановленого порядку кримінального провадження, свободи й особистої недоторканності особи.